

11 Когато азъ вѣхъ малако дѣтѣ, като дѣтѣ говорехъ, като дѣтѣ мѣдрѣвахъ, като дѣтѣ размышлявахъ: а когато станѣхъ мжжъ, ѿхвѣрилѣхъ дѣтински те (работы).

12 Сегѣ нѣ глѣдаме като презъ (мжтно) ѿгледѣло гадѣтелнѣ, но тогѣва (ще да видиме) лицѣ сѣ лицѣ: сегѣ знѣмъ ѿ чѣсти, но тогѣва ще да познѣмъ каквѣто цю быдохъ и азъ познѣмъ.

13 Сегѣ стоѣтъ тѣмъ три (довродѣтели), вѣра, надежда, любовь: но нѣмъ голѣма ѣ ѿ нѣхъ любовь тѣ.

ГЛАВА ДГ

ДРАШТЕСѢ за любовь тѣ, и желѣйте сѣ рѣвность (да имате и) дѣхѣни те (дарованѣ): а нѣмъ да прорѣчествувате.

2 Защото който говори сѣ (незнѣенъ) ѣзыкъ, не говори на челоуѣцы те, но на Бѣ: защото нѣкой (мѣ) не разкѣра, но ѿнъ говори тѣннства сѣ (свѣѣтъ си) дѣхъ.

3 Я който прорѣчествува, той говори на челоуѣцы те за назиданѣе и оутѣшенѣе и оутвержденѣе.

4 Който говори сѣ (незнѣенъ) ѣзыкъ, той сѣбе назидѣва: а който прорѣчествува, той назидѣва цѣрква.

5 И азъ желѣмъ сѣчки те

вѣе да говорите сѣ (разлѣчны) ѣзыцы, но пѣвече (желѣмъ) да прорѣчествувате: защото по голѣмъ ѣ който прорѣчествува, нѣжели който говори сѣ (чѣжди) ѣзыцы: ѿсвѣтъ аки ги не толкува за да прѣйма цѣрква та назиданѣе.

6 Воистиннѣ, братѣе, аки дойдѣмъ коуъ васъ, и начнемъ да говоримъ сѣ (незнѣены) ѣзыцы, каквѣ полза имѣхъ да ви оучинимъ, аки не вѣхъ ви говорѣлъ сѣ ѣясненѣе, илѣ сѣ познѣнѣе, илѣ сѣ прорѣчество, илѣ сѣ посченѣе!

7 Каквѣто и бездѣшны те (вѣщи) който ѣздѣватъ гласъ, като свѣрка та, илѣ гѣслы те, аки не произнесѣтъ разлѣчны оутѣренѣа, каквѣ ще да се разпознѣе ѿновѣ цюто се свѣри, илѣ цюто се дрѣнка;

8 И аки вѣ трѣба та ѣздавала незначѣтеленъ гласъ, кой ще да се пригѣтви за еранѣ:

9 Такѣ и вѣе, аки не произносѣте сѣ ѣзыкатъ си вразмѣтелни словеса, каквѣ ще да се размѣе ѿновѣ цюто говорите; воистиннѣ вѣе ще да говорите на вѣтрѣ.

10 Кѣлко много има, на прѣмѣръ, разлѣчны рѣчи на свѣтѣтъ, и ни ѣднѣ ѿ нѣхъ не ѣ безъ значѣнѣе.

11 Яки не размѣемъ прѣчѣе значѣнѣе то на рѣчь тѣ, ще да вѣдемъ дрѣгоуѣченъ за ѿновѣа който говори, и